

5) Forslag af Finanzministeren til § 5 med de vedtagne Ændringer saaledes:

Det første Punktum af § 5 affattes saaledes:

Bekjendtgørelse i indenlandske Tidender af fremmede Lotteriplaner, og Advertisjementer om de efter §§ 2—4 her i Landet iøvrigt forbudte Foretagender og Talbydelse ansees med en Bøde af indtil 100 Rd., saaledes at Ansvaret bedømmes efter de i Lov af 3die Januar 1851 § 3 fastsatte Regler, dog at den, der bærer Ansvaret for Tidenden, ikke kan tiltales eller straffes for Optagelsen af saadanne Bekjendtgørelser, førend det er ham betydet af vedkommende Politimyndighed, at den maa ansees for ulovlig."

vedtoges eenstemmig med 77 Stemmer.

Lovforslaget (see Tillæg A.) lattes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Sagen gaaer nu tilbage til Landsthinget.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af "Forslag til Lov om Hegn".

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2735 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 729 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Forslag var der til denne Behandling fremkommet følgende Ændrings- og Underændringsforslag:

Til § 1.

Af Sagd: § 1 omredigeres saaledes:

"For at et Markhegn skal kunne agtes for lovligt, maa det have had Størelse, Styrke og øvrige Besskaffenhed angaaer kunne yde betryggende Afbegning mod løsgaaende Creaturer, der ikke ere uvane. Til den Ende maatte følgende Hensyn være at iagttages:

a. For alle Slags Hegn, der ikke have den Natur, at de let synke sammen og tabe i

deres oprindelige Høide, maa en Høide af mindst $1\frac{3}{4}$ Alen, forsaavidt de staae paa flad Mark, ansees tilstrækkelig. Saadanne Hegn ere Ritsgjærder, Stængegjærder, Metaltraadshegn, Stakit, Tjørnehegn, klippede Hækker o. Lign. Anbragt ovenpaa en Jordvold, der i og for sig ikke har Lovbøfalet Høide, maa en Høide paa 1 Alen for selve Gjærden ansees tilstrækkelig, naar følgende Betingelser ere tilstede: at det samlede Hegns Høide i lodret Maal, regnet fra Bunden af Hegnsgrøften, eller hvis en saadan ikke findes paa begge Sider, fra Jordoverfladen, er mindst 2 Alen, og at Jordvoldens Brede fraoven er høist $\frac{1}{4}$ Alen paa hver Side af Gjærden, for ikke at afgive passende Fodfæste for hildede Lam. Samtlige Bestanddele i disse Hegn: Stavre, Pæle, Stænger, Tremmer og Metaltraade maae desuden være af saa tilstrækkelig Tykkelse og Styrke og saaledes fastgjorte, at de kunne modstaae Creatureres Gnidning og Tilløb. Ritsgjærder maae være bundne med saadan Fasthed og Tæthed, at Gjærdelet deri ikke hderligere kan lade sig trykke sammen, samt at Gæs, forsaavidt saadanne holdes af en af Nabberne, ikke kunne bryde igjennem. Afstanden mellem Stænger, Traade og Tremmer maae rette sig efter det Slags Creaturer, hvorfor der behøves at hegnes: for Gæs ikke over en Afstand af 3 Tommer i de nederste 2 Qvarteer, for Lam ikke over en Afstand af 4 Tommer i den nederste Alen (forsaavidt at Nabtingerne ellers ikke ere indskrænkede ved forsvarligt bundne Kjepper), men iøvrigt ikke over 7 Tommer. Tjørnehegn og klippede Hækker maae paa ethvert Sted kunne lukke ogsaa for Lam og Gæs, hvor saadanne holdes af nogen af Nabberne, og de sidste bør have en Brede af 1 Alen med lodrette Sider og af en Træart, der har den fornødne Modstandsevne.

b. De øvrige Slags af de Hegn, der hovedsagelig ved deres Høide yde Hegn: Steengjærder, Grøstevolde og Tanggjærder, bør paa Grund af deres Tilbøielighed til at synke sammen, være mindst 2 Alen høi i lodret Maal, dog Jordbæklædningen ovenpaa